

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 14752/2025
13.11.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ и ВВ, свих из ..., чији је заједнички пуномоћник Велисав Мићић, адвокат из ..., против тужених ГГ, ДД и ЂЂ, свих из ..., чији су заједнички пуномоћници Бранко Јовановић и Саша Миловановић, адвокати из ... и ЕЕ из ..., чији су пуномоћници Татјана Милић Почкај и Миле Чогурић, адвокати из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужила ББ и ВВ, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1403/24 од 07.05.2025. године, у седници одржаној 13.11.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1403/24 од 07.05.2025. године, у ставу II изреке, у делу којим је одбијен тужбени захтев ревидената, а оне обавезане да туженима накнаде трошкове парничног поступка, и у ставу III изреке, па се у том делу предмет **ВРАЋА** другостепеном суду на поновно одлучивање о изјављеним жалбама.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ивањици П 412/22 од 30.01.2024. године, ставом 1. изреке, усвојен тужбени захтев тужилаца, па су тужени обавезани да им солидарно да име накнаде нематеријалне штете због смрти блиског сродника исплате и то: тужиоцу АА 1.200.000,00 динара; тужили ББ 1.200.000,00 динара; тужили ВВ 800.000,00 динара, са каматом обрачунатом у висини стопе предвиђене Законом о затезној камати почев од 30.01.2024. године, као дана пресуђења, па до исплате. Ставом 2. изреке, усвојен је тужбени захтев тужилаца, па су тужени обавезани да им на име накнаде материјалне штете на име свих трошкова сахране и издатих подушја, уређења гробног места и изради споменика, солидарно исплате 800.000,00 динара, са каматом од 17.10.2023. године, као дана вештачења па до исплате. Ставом 3. изреке, тужени су обавезани да тужиоцима на име трошкова парничног поступка солидарно исплате 1.524.300,00 динара, са законском затезном каматом почев од извршности пресуде па до исплате.

Апелациони суд у Крагујевцу је, пресудом Гж 1403/24 од 07.05.2025. године, ставом I изреке, одбио као неосновану жалбу тужених и потврдио пресуду Основног суда у Ивањици П 412/22 од 30.01.2024. године, у делу става 1. алинеја 1 изреке, којом су тужени обавезани да тужиоцу АА из ..., солидарно, на име накнаде нематеријалне

штете због смрти блиског сродника исплати износ од 1.200.000,00 динара, са каматом обрачунаном у висини стопе предвиђене Законом о затезној камати, почев од 30.01.2024. године, као дана пресуђења па до исплате и у делу става 2. изреке, којим су обавезани тужени да тужиоцу АА из ... на име накнаде материјалне штете на име свих трошкова сахране и издатих подушја, уређења гробног места, израде споменика, солидарно исплате 800.000,00 динара, са каматом од 17.10.2023. године, као дана вештачења па до исплате. Ставом II изреке, преиначена је пресуда Основног суда у Ивањици П 412/22 од 30.01.2024. године, у преосталом делу става 1. изреке, преосталом делу става 2. и у ставу 3. изреке, тако да гласи да се одбија тужбени захтев тужилца ББ и ВВ, обе из ... према туженима којим су тражиле да се обавежу тужени да им солидарно на име накнаде нематеријалне штете због смрти блиског сродника исплати и то тужилци ББ 1.200.000,00 динара, а тужилци ВВ 800.000,00 динара, све са каматом обрачунаном у висини стопе предвиђене Законом о затезној камати, почев од 30.01.2024. године, као дана пресуђења па до исплате, као неоснован и одбијен је тужбени захтев тужилца ББ и ВВ, обе из ..., којим су тражиле да суд обавезе тужене да им солидарно на име накнаде материјалне штете на име свих трошкова сахране и издатих подушја, уређења гробног места и израде споменика, исплате износ од 800.000,00 динара са каматом од 17.10.2023. године, као дана вештачења па до исплате, као неоснован, а тужени су обавезани да тужиоцу АА из ... накнаде трошкове парничног поступка од 625.550,00 динара, са законском затезном каматом почев од извршности пресуде па до исплате, док су тужилце ББ и ВВ, обавезане да туженима ГГ, ДД и ЋЋ, на име трошкова парничног поступка исплате износ од 650.650,00 динара, а туженом ЕЕ из ... 27.400,00 динара, све са законском затезном каматом почев од извршности пресуде до исплате. Ставом III изреке, тужилце ББ и ВВ, су обавезане да туженима ГГ, ДД и ЋЋ, на име трошкова другостепеног поступка исплате износ од 118.066,00 динара, а туженом ЕЕ 95.566,00 динара, све са законском затезном каматом, почев од извршности пресуде па до исплате.

Против преиначујућег дела правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилце ББ и ВВ су изјавиле благовремену ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужени су доставили одговор на ревизију ревидената.

Врховни суд је испитао правноснажну пресуду у побијаном делу, у смислу одредбе члана 408., у вези члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11 ... 10/2023), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 10/23), па је утврдио да је ревизија основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју Врховни суд пази по службеној дужности, а ревизијом ревидената не указује се на неку другу битну повреду прописану одредбом члана 407. став 1. тачке 2. и 3. истог Закона.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиоци АА и ББ су родитељи, а тужилца ВВ сестра покојног ЖЖ, бив. из ..., кога је, 20.03.2005. године у ..., испред клуба "...", лишио живота ЗЗ, на тај начин што је у њега испалио пројектил и нанео му повреде у виду прострелине грудног коша, прострелине трбуха и застрелине трбуха. У догађају који је претходио убиству ЖЖ дошло је до конфликта веће групе лица, међу којима су

били и тужени. У време штетног догађаја сада пок. ЖЖ био је ангажован на пословима обезбеђења у клубу "...", док су у том клубу, као гости, били присутни тужени, са којима је у друштву био и ЗЗ. Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 1301/15 од 24.03.2016. године, делимично је уважена жалба браниоца окривљеног ЗЗ, па је преиначена пресуда Вишег суда у Београду К 204/15 од 07.07.2015. године, у погледу одлуке о казни, тако што је Апелациони суд у Београду окривљеног ЗЗ, због кривичног дела тешко убиство из члана 114. тачка 3) КЗ осудио на казну затвора у трајњу од 14 година. Истом пресудом оштећени АА, ИИ, ЈЈ и КК упућени су на парницу ради остваривања имовинско-правног захтева. Пресудом Вишег суда у Београду К 173/13 од 24.03.2015. године, на основу члана 422. став 1. тачка 3. ЗКП, према окривљенима ГГ, ЂЂ, ДД и ЕЕ, одбијена је оптужба да су извршили кривично дело учествовања у скупини која изврши насиље из члана 230. став 1. КЗ, с обзиром да је, у смислу одредбе члана 95. и 96. КЗ РС, дана 20.03.2015. године наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења, а оштећени ИИ, ЈЈ, КК, АА, ЛЛ, ЉЉ, упућени су на парницу ради остваривања имовинско-правног захтева. Тужени су истакли приговор застарелости потраживања тужилаца.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања првостепени суд је тужбени захтев свих тужилаца усвојио налазећи да је приговор застарелости наоснован пошто је тужилац АА истакао имовинско- правни захтев у кривичном поступку вођеним против тужених па је упућен на парницу пресудом која је правноснажна 02.10.2015 година, а тужба је у овој парници поднета 29.04.2015 године. Другостепени суд је, побијаним делом пресуде преиначио првостепену пресуду у односу на ревиденте јер је закључио да је у односу на тужиле ББ и ВВ, приговор застарелости потраживања, који су истакли тужени, основан, имајући у виду да је пресудом Вишег суда у Београду К 173/13 од 24.03.2015. године, само АА упућен да свој имовинско-правни захтев оствари у парници и да тужиоци у овој правној ствари нису нужни већ формални супарничари, те да се у односу на тужиле ББ и ВВ нису стекли услови за примену одредбе члана 392. став 1. Закона о облигационим односима, којом је прописано да после прекида застаривање почиње тећи изнова, а време које је протекло пре прекида не рачуна се у законом одређени рок за застарелост. С тим у вези, по оцени другостепеног суда, тужиле су накнаду штете према туженима, сходно привилегованом року застарелости прописаним одредбом члана 377. Закона о облигационим односима, могле потраживати само до истека рока застарелости кривичног гоњења за кривично дело које се туженима ставља на терет, а која застарелост је наступила 20.03.2015. године. Пошто су тужиле ББ и ВВ тужбу ради накнаде штете према туженима поднеле 29.04.2015. године, односно након истека рока застарелости предметног кривичног гоњења које је наступило 20.03.2015. године, то је, по оцени другостепеног суда, у односу на њих основан приговор застарелости потраживања истакнут од стране тужених, због чега је њихово потраживање на име накнаде, како нематеријалне тако и материјалне штете, неосновано.

По оцени Врховног суда, другостепени суд је, преиначењем првостепене пресуде у односу на тужиле ББ и ВВ, погрешно применио материјално право, а због тога је чињенично стање непотпуно утврђено.

Одредбом члана 388. Закона о облигационим односима, прописано је да се застаривање прекида подизањем тужбе и сваком другом повериочевом радњом предузетом против дужника пред судом или другим надлежним органом у циљу

утврђивања, обезбеђења или остварења потраживања. После прекида застаривање почиње тећи изнова, а време које је протекло пре прекида не рачуна се у законом одређени рок за застарелост на основу одредбе члана 392. став 1. истог Закона. На основу одредбе члана 392. став 3. Закона о облигационим односима, кад је прекид застаривања настао подизањем тужбе или позивањем у заштиту или истицањем пребијања потраживања у спору, односно пријављивање потраживања у неком другом поступку, застаривање почиње тећи износа од дана када је спор окончан или свршен на неки други начин.

Застарелост се прекида истицањем имовинско-правног захтева у кривичном поступку. С тим у вези, то што је пресудом Вишег суда у Београду К 173/13 од 24.03.2015. године, само тужилац АА упућен да свој имовинско-правни захтев оствари у парници, није довољно за закључак о застарелости потраживања тужиља ББ и ВВ. Током овог поступка, тужиле су у одговору на приговор застарелости који су тужени истакли, указале да су у кривичном поступку који је против тужених вођен у предметима Вишег суда у Београду К 173/13 и К 204/13 учествовале у својству оштећених, преко пуномоћника, адвоката Јована Мићића из ..., који је, у њихово име и за њихов рачун истакао имовинско-правни захтев, те су с тим у вези, предложиле да суд изврши увид у горе наведене предмете Вишег суда у Београду. Ради правилне оцене приговора застарелости потраживања у односу на ревиденте, нужно је било разјашњење чињенице о њиховом учешћу у кривичном поступку који је против тужених вођен у својству оштећених, те с тим у вези, истицања имовинско-правног захтева у односу на тужене, а та чињеница није утврђена.

Укинута је и одлука о трошковима парничног поступка, јер зависи од његовог исхода, у смислу одредбе члана 163. став 4. Закона о парничном поступку.

У поновном поступку, потребно је да другостепени суд, при одлучивању о изјављеним жалбама има у виду примедбе из овог решења, како би имао могућност да донесе правилну одлуку.

На основу одредбе члана 416. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**